In zodia sdruncinărilor

Atenţiune pentru sufletul fraged al copilului!

de CONSTANTIN KIRIŢESCU

Istoria neamului românesc va înregistra vremea în care trăim drept o epocă a sdruncinărilor. Nimic nu mai stă pe locul dinainte. Totul se clatină ori chiar se prăbuşeşte: hotarele, instituţiile, concepţiile de viaţă, pământul însuş. O lume nouă se înfiripează în mijlocul frământărilor celor mai felurite, unele fatale ca încheierile, altele dureroase ca zămislirile.

Copilul din şcoală creşte în idecea nestatorniciei lucrurilor ce-l înconjoară. Conservatismul nu mai este principiul de viaţă al timpului nostru. Ideile n'au timp să se cristalizeze în forme durabile. Ritmul prefacerilor este accelerat şi trepidant. Cine nu ţine pas cu vremea riscă să fie asvârlit la o parte sau să fie târît în chip pasiv de împrejurări.

Viaţa de convulsiuni pe care o trăim influenţează asupra psihicului copilului. Sufleteşte, şcoala stă în mijlocul societăţii, aşa precum materialiceşte se sprijină pe pământul patriei.

Tot ceeace agită lumea materială ori lumea ideilor se resfrânge puternic în viaţa şcolară şi în fiinţa copilului din şcoală. A însira pricinile care au turburat de un an încoace şcoala şi pe şcolar, însemnează a trece în revistă toate evenimentele cari au îndurerat, au însângerat ori au făcut să tresară neamul românesc: an rău economic, mutilarea hotarelor, bâjenia populaţiei, capitulările morale, schimbarea totală a orientării externe, răsturnarea vechilor regimuri politice, svâcnirile de prefacere a structurii statului atât în ce priveşte ideile directoare, cât şi organizarea instituţiilor. O catastrofă telurică a aruncat jalea pe tot cuprinsul ţării, a semănat moarte şi mizerie şi a făcut să pierdem încrederea în însăşi aşezarea pământească.

Copilul şcolar trăeşte aceste vremuri de sdruncin nu numai ca spectator, dar prin răsfrângerea lor în chiar viaţa şcolii. A văzut şcoala deschizându-se mai târziu ca de obicei şi întrerupându-şi firul pentru a face faţă unor ameninţări sau trebuinţe noi poruncitoare. A trebuit să-şi schimbe divinităţile tutelare şi cântecele prin care li se înalţă slavă. A crezut în realitatea şi folosul unor anumite prietenii din afară şi astăzi trebue să se arză ce a adorat şi să adore ce fusese deprins să arză. Sufletul său fraged a fost chinuit de atrocităţile comise în numele unor idei ce i se arătaseră ca mântuitoare, şi astăzi ştie că ceeace i se înfăţişa ca primejdie, este de fapt salvarea zilelor de astăzi şi nădejdea celor de mâine. Este martorul unor uluitoare inversări de situaţii: ce era eri în vârful piramidei, zace azi în ţărîna acuzaţiilor, iar huliţii de eri au luat cu energie frânele statului în mijlocul aplauzelor şi entuziasmului.

Ori cine stă aproape de sufletul copilului şi ştie să-l înţeleagă, nu-şi poate ascunde îngrijorarea de loviturile brutale cu care aceste sdruncinări au lovit în trecut în aluatul lui fraged. Şcoala însemnează o desvoltare treptată a putinţelor sufleteşti, o iniţiare metodică în cunoaşterea lucrurilor şi oamenilor, o înlănţuire logică a cunoştinţelor şi experienţii vieţii.

Schimbările brusce, răsturnările repezi, violentează firul delicat al sensibilităţii copilăreşti. Ele sperie, neliniştesc, desorientează pe şcolar; ele îi răpesc încrederea în existenţa şi în soliditatea unor legi ce guvernează fenomenele naturale ca şi mersul regulat al societăţilor omeneşti.

A feri generaţia tânără din şcoli de nevrosa îndoielilor şi a nesiguranţelor, a-i da calmul sufletesc trebuitor omului de iniţiativă şi de acţiune de mâine, este o misiune importantă şi deosebit de delicată a profesorilor vremii contimporane. Este o problemă în care tactul pedagogic apare ca prima calitate a omului de şcoală.

Dorim să fim bine înţeleşi. Ar fi absurd şi ridicul gândul că şcoala trebue sau poate influenţa asupra evenimentelor. Numai Chantecler credea că are misiunea să facă să răsară soarele cu cântecul lui. Istoria îşi urmează cursul ei. Şcoala nu se poate izola de fenomenele vieţii fisice şi sociale. Ea e datoare să urmărească evenimentele, să le înregistreze şi să se inspire dela ele. Copilul nu poate şi nu trebue să fie ţinut în ignoranţă faţă de frământările din jurul lui. Ba dimpotrivă. Sufletul său trebue să vibreze în unison cu viaţa sufletească a naţiunii. Să sufere de nenorocirile ei, să se bucure de isbânzile ei, să spere cu ea şi să lupte împreună cu ea. Profesorul trebuie să stea de veghe lângă sufletul copilului. Această influenţă trebue să se exercite, subt conducerea profesorului, aşa cum o cer esenţa şi rolul funcţiunii educative.

Religia propagă mângâerea în credinţa nemărginită în puterea, înţelepciunea şi bunătatea lui Dumnezeu. Degetul lui Dumnezeu e present în toate fenomenele şi acţiunile. Calamităţile sunt încercări trimise de Dumnezeu. Biruinţele sunt semnele harului său. Ştiinţa examinează cu răceală fenomenele, căutând explicarea lor cauzală pe calea formulării legilor ce guvernează materia; acolo unde este cu putinţă, ea caută şi mijloacele de a folosi legile naturii în folosul omenirii. Filosofia caută explicaţia acelorași fenomene în cauzele lor generale, în raporturile şi conexiunile lor dintr'o ordine mai presus de contingenţele materiale, punând punctul de greutate pe mecanismul cugetării. Educaţia creează forţe. Ea pregăteşte putinţele de reconfortare,de sporire a energiilor în lupta contra adversităţilor, pentru cucerirea bunurilor ce dau preţ vieţii. Lupta cu natura, oricât ar părea de neegală, se sfârşeşte totdeauna cu subjugarea forţelor naturii. Cine zice luptă, acceptă mai dinainte riscul victimelor. Trecând peste ele, omul păşeşte biruitor înainte. Chiar pilda unor catastrofe ca cea de deunăzi, nu descurajează pe educator. Ne deprindem cu ideea că pământul este ceva organic, cu viaţa lui, cu reacţiunile lui violente. Ştiinţa şi energia umană isbutesc, cu înţelepciune şi cu sforţări, să micşoreze, să compenseze şi la sfârşit, să repare urmările calamităţilor naturii.

Dar dacă convulsiunile exterioare ating şi influenţează şcoala, atârnă de tactul educatorului a atenua stridenţele şi violenţele lor, şi chiar a le folosi pentru formarea omului de mâine, Adevăratul educator se apropie de sufletul copilului cu atenţia şi cu precauţiile cu care se manipulează obiectele fragile. Să nu forţăm usile acestui sanctuar divin, care este sufletul copilului. Şi să nu uităm că el ne este încredinţat pentru a-l întări în vederea zilei de mâine, iar nu pentru a-l uza prematur în ciocnirile brutale ale zilei de astăzi.

In Bulgaria s'au introdus bonuri pentru alimente

Sistemul cupoanelor s'au introdus in oraşele, cu o populaţie mai mare de 5000 suflete

Citim în ziarele bulgăreşti:

Conform legii pentru asigurarea aprovizionării şi regularea preţurilor, toţi locuitorii din oraşele şi satele cu peste 5000 suflete, vor primi cartele personale pentru aprovizionarea cu unele produse de prima necesitate. In acest scop, în oraşele şi satele din categoria de mai sus, se va face recensământul general al locuitorilor, cărora pe baza declaraţiilor făcute în fişele imobiliare, li se vor elibera cartelele de alimente. Legea mai prevede în regulamentul ei, felul cum se va face distribuirea cartelelor; completarea lor şi distribuirea bonurilor; cine primeşte cartele de alimente şi cine nu primeşte; termenul pentru completarea fişelor de imobile (pe familie); cum se completează fişele şi sancţiunile pentru cei cari nu se vor conforma legii de mai sus. Aşa de exemplu, capul familiei sau persoane singure, care nu vor prezenta în zilele fixate fişele completate, nu li se vor mai da cartele; capii de familii care vor completa fişele cu date inexacte, nu vor primi cartele de alimente şi vor fi amendaţi dela 1000 leva—100.000 leva.

In capitala Bulgariei, recensământul a început în ziua de 11 Noembrie şi se va termina la 17 Noembrie a. c.

Maestre şi ajutoare

chemate la posturi

In baza acestui anunţ suplinitoarele se vor prezenta la posturi.

FETE

Gospodărie: Timişoara şc. gosp. urb. menaj, Havaletz Andrada în continuare.

Croitorie: Arad, lic ind. fete aj. maestră Stoichiţoiu Florica; Arad lic. ind. fete aj. maestră, Popescu Elisabeta; Arad lic. ind. fete aj. maestră, Drăgulinescu Maria.

Brad gimn ind. fete extrab. croit. Clesiu Lucia în continuare; Brad gimn. ind. fete extrab. croit. Ionescu Maria, Popescu Aretia.

Hunedoara gimn. ind croitorie Trifoescu Maria.

Petroşani gimn. ind. croitorie Turcu Ileana în continuare; Petroşani gimn. ind. croitorie Păunescu Ecaterina în continuare; Petroşani gimn. ind. croitorie Tecău Eugenia.

Timişoara Cojan Elena şi lic. ind. fete (cl. I) Rusu Tereza.

Rufărie: Timişoara lic. ind. fete David Elena Timişoara lic. ind. fete aj. maestră Nicolae Evghenia în continuare.

Brad gimn. ind fete Negruţiu Ana; Brad gimn. ind. fete Melincof Elena.

Hunedoara gimn. ind fete aj. maestră Păcuraru Rada.

Lugoj gimn. ind. fete maestră Bufan Ana în continuare.

Hunedoara gimn. ind. fete maestră Bcţoacă Stefania cu ex. cap.

Arad lic. ind. fete maestră Ştefănescu D. Maria; Arad lic. ind. fete maestră Popescu Ioana; Arad lic. ind. fete maestră Ilie Elisa refugiată.

Ţesut: Arad lic. ind. fete, maestră, Găvănescu Minodora, în continuare.

Arad lic. ind. fete aj. maestră, Porumbaru Paraschiva.

Folt şc. gosp. rurală maestră, Vâlcea Ecaterina, în continuare.

Balint şc. gosp. rurală, maestră, Daba Ana, în continuare.

Lugoj şc. norm. fete cat. Săndulescu, Faller Rodica.

Rovine şc. gosp. rurală aj. maestră, Petru Maria, refugiată.

Covoare: Arad gimn. ind. casnic ţesut covoare, maestră, Bărbulescu Pelaghia, în continuare.

Ornamentaţie: Timişoara şc. gosp. urb. aj. maestră, Botescu Maria, în continuare.

Bucătărie: Timişoara şc. gosp. urb. aj. maestră, Toduţa Maria, în continuare.

Belint şc. gosp. rurală, Vladislav Elisabeta.

Timişoara şc. gosp. urbană, Vătăşescu Fulvia.

Şef de cultură: Belint şc. gosp. rurală Daba Marin, în continuare.

Revizuirea imobilelor din Botoşani

14 Noembrie.

Deşi, după cum am arătat la vreme, oraşul şi judeţul nostru, printr'o favoare a soartei, au rămas neatinse de ingrozitorul cutremur de pământ din noaptea de 9 spre 10 c., d. ing. Aurel Droc primarul legionar al oraşului nostru, a dat o ordonanţă prin care atrage atenţia tuturor proprietarilor de imobile din cuprinsul oraşului, precum şi directorilor de întreprinderi, instituţiuni publice, parohiilor bisericilor, etc, că sunt obligaţi ca, în timpul cel mai scurt, să se adreseze specialiştilor oficiali sau particulari, cari să le verifice proprietăţile, spre a constata dacă nu cumva au suferit avarii ce pot fi, la un moment dat, fatale.

Cu acest prilej, ne îngăduim să atragem serios atenţia celor în drept asupra imobilelor: Sielberman (Lux), cea mai veche clădire cu două etaje din oraş; Cucu, din piaţa Carol (în spatele monumentului eroilor) şi asupra casei umede şi vechi în care se află magazinele „Carol" şi „Concurenţa mare".

Am spus: prin vechimea lor, prin materialul din care sunt făcute, cât şi prin poziţia centrală pe care o au, constitue, de multă vreme, o primejdie gravă, atât pentru locatari, cât şi pentru acei cari — în cazul unei eventuale nenorociri — s'ar afla în preajma lor.

Dacă nu e posibilă dărâmarea lor, o evacuare se impune.

Ajutoare

pentru sinistraţii nevoiaşi din Focşani

In iniţiativa prefectului judeţului Brăila şi a comandantului „Ajutorului legionar" local, s'a adunat o cantitate de: 4030 kg. alimente diferite şi coloniale; 23.250 kg. făină, peste 30 rânduri de îmbrăcăminte şi medicamente în valoare de lei 1500, care au fost trimise sinistraţilor nevoiaşi dela Focşani.

Ministerul afacerilor interne, aduce pe această cale mulţumirile cele mai călduroase donatorilor din Brăila, membrilor „Ajutorului legionar" şi în special d-lui prefect al judeţului, pentru fapta creştinească pe care a făcut-o.

„SFARMĂ PIATRĂ"

A apărut nr. 49 din revista de doctrină şi luptă naţionalistă „SFARMA PIATRA" cu următorul sumar: Al. Gregorian: Dimensiunea înţelegerii germanoruse; Mircea Ruşavăţ: Lupta împotriva fracmasoneriei; Mircea Petrescu: Neputinţa de înţelege; V. Oprescu Spinenă: Jean Atanasiu.

In acest număr d. *general Băgulescu* publică o admirabilă sinteză a spiritului nipon proectat în toată grandoarea realizărilor sale pe plan ştiinţific, artistic şi literar.

Deasemenea revista mai cuprinde un breviar al francmasoneriei britanice, din care se desprind originile şi forţele unui imperiu fondat şi susţinut pe complicitatea iudeo-masonică.

In rest, Intervenţia Comintern-ului în Spania, Despre spaţiul vital, etc.

Piaţa peştelui la Brăila

Brăila, 14 Noembrie

In halele pescăriilor statului, din localitate a sosit cantitatea de 34.240 kg. peşte.

La licitaţie s'au vândut: nisetru, lei 170 kg.; şalău, lei 56—90; somn de 1 kg. lei 27, 50—30, 50; somn de 1—4 kg., lei 48—64; somn de 4—10 kg., lei 100; crap de 2 kg., lei 36—43, crap de 2—4 kg. lei 57—65; crap de 4 kg., lei 75—92; ştiuca, lei 33—44; lin, lei 48—59, biban, lei 30—33; avat, lei 38, 50—41; plătica, lei 39, 50—43; cârjanca, 36—37; albitura, lei 17—35; babuşca, lei 24—32; obleţ, lei 18—40; ghibort, lei 16, 50—23; sabiţa, lei 58 şi mihalţ, lei 42 kg. şi racii, lei 1,05—1, 80 bucata.

Am suferit de groaznice dureri de stomac şi ficat

ne scrie d. Marcu Albu din Zimnicea, str. Mihai Bravu 29, care dela începutul anului a luat 2 flacoane din neîntrecutul medicament „Gastro D" şi se simte din ce în ce mai bine. Poate mânca orice şi nu mai are de suferit din cauza stomacului.

Cereţi „Gastro D" la farmacii şi drogherii, sau prin mandat poştal de lei 162.— dela farmacia „Thoiss" din Bucureşti, calea Victoriei 124.

Este recomandat de medici.

26

Reorganizarea afişajului public la Brăila

Primăria municipiului va exploata acest serviciu în regie proprie

Brăila, 14 Noembrie

Primăria municipiului nostru renunţând la concesionarea afişajului public, a decis exploatarea acestui serviciu în regie proprie.

Astfel, afisajul şi reclama publică pe întreg teritoriul municipiului Brăila, care constă în dreptul de a fixa şi expune afişe, publicaţiuni, imprimate litografiate sau manuscrise, imagini, vignete, reclame industriale-comerciale şi în general orice inscripţie făcută pe ziduri, construcţii, panouri, etc., cu ajutorul picturii sau orice alt procedeu, expuse într'un loc oarecare în scopul de a se aduce conţinutul său la cunoştinţa publicului, se va face printr'un birou special organizat pe lângă serviciul casieriei primăriei.

Lipirea directă de către cei interesaţi pe panouri, placarde, ziduri, împrejmuiri, etc., este cu desăvârşire oprită.

Nu se vor mai primi pentru afisaj, publicaţiuni, imagini, efigii, vignete cari ar leza ordinea publică, bunele moravuri şi siguranţa statului, în general, orice afişe şi publicaţiuni cari prin natura lor ar constitui o contravenţie sau un delict la legile şi regulamentele în vigoare.

Sunt supuse taxării, conform regulamentului, în afară de cele enumerate mai sus şi placardele, panourile, etc., aşezate în faţa localului, reclamele luminoase, reclame proectate pe ecran, afişele aşezate în vitrinele prăvăliilor, cât şi în interior şi cari nu au nici o legătură cu negoţul ce se exercită în magazinul respectiv, reclamele instituţiilor pe orice fel de vehicul, oameni-reclamă, vitrinile lipite pe pereţi, fie în faţa localului, sau în altă parte, portaluri de lemn sau alt material lipit pe perete pentru a da altă înfăţişare faţadei localului, lămpi electrice reclamă, firme indicatoare sau firme reclamă aplicate perpendicular pe perete sau suspendate, reclamele sau firmele reclamă, etc., pentru produsele fabricate în altă parte şi în alt oraş.

Toate aceste reclame se vor taxa conform tarifului prevăzut în regulamentul de afisaj şi care se găseşte spre vânzare la serviciul casieriei municipiului.

Tipografiile au obligaţiunea de a nu tipări nici un fel de afiş sau reclamă, anunciuri, etc., pentru cari trebuie să se plătească taxele asupra afişajului public, prevăzut de regulament, dacă nu se face dovada plăţii anticipată, a taxelor respective.

Tipografii vor imprima vizibil pe afişe numărul chitanţei cu care s'au achitat taxele sau al ordinului de scutire dacă este cazul.

Acela care va expune la vederea publică reclame, afişe şi publicaţiuni de orice natură, fără a poseda autorizaţia primăriei municipiului, acei cari execută orice afişare, fără ca afişele, anunciurile, sau publicaţiile să fie prevăzute cu sigiliul de afişaj şi fără ca să fi plătit taxele aferente prevăzute în regulament, comite contravenţie.

Tipografii cari vor fi descoperiţi că au tipărit afişe sau anunciuri fără ca taxele asupra afişajului să fi fost achitate anticipat, rămân răspunzători solidari, atât la plata taxei cât şi a amenzii cu cei cari au făcut uz de aceste afişe.

Contravenienţilor li se vor aplica pedepsele prevăzute în codul penal şi amenda dela 2000-5000 lei.

Constatarea abaterilor dela dispoziţiunile regulamentului de afişaj se va face de către şeful srviciului respectiv, sau de funcţionarii delegaţi special de primărie şi de organele poliţiei.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta a fi prompt serviţi, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticu care primesc ziarul, iar spre cheta abonamentului expirat.

Zâmbiţi, vă rog!...

Mortul înviat

Nenea Gogu Paparudeanu clipi şiret din ochi şi apoi începu să ne povestească:

— Mâncasem bine în seara aceea. La drept vorbind, băusem cam peste măsură. După aceea am eşit în oraş fără pardesiu. Şi gata congestia pulmonară... Mi-au adus trei medici şi... m'au dat gata. In mai puţin de trei zile am murit. Cel puţin oficial, căci nu căzusem decât într'un somn letargic.

Doctorii m'au declarat defunct, iar rudele m'au instalat într'un cosciug cu câteva monede de nichel. (Asta a fost ideea nepotului meu Costică).

Auzeam tot ce se vorbea în jurul meu. Simţul auzului căpătase o desvoltare extraordinară. Auzeam cuvintele prin pereţi. Dar de mişcat, nu mă puteam mişca şi eram nevoit să aştept clipa înmormântării fără să clintesc nici măcar un deget.

Inainte de ridicarea corpului, o mulţime de prieteni au venit să mă plângă şi să prezinte condoleanţe nepotului meu, care se căznea să stoarcă lacrimi, dar fără să reuşească.

Auzeam conversaţii de felul acesta:

— Bietul Gogu! Ce nenorocire!
— Ce inimă de om!
— Ce om auster!
— Gata oricând să te servească!
— Vesel şi spiritual...
— Blând şi jovial...
— Cei buni n'ar trebui să moară!
— Aşa a vrut Dumnezeu!

Şi eram fericit de atâtea laude câte mi se aduc...

Apoi am plecat la biserică. Vremea era cam friguroasă şi colocviul s'a schimbat niţeluş:

— Frig, dom'le!
— Vreme mizerabilă!
— Cine l-a pus să moară în Noembrie!

— Dacă ştiam, trimiteam pur şi simplu o scrisoare de condoleanţe!

In drum spre Bellu, discuţia a continuat:

— Mi-au îngheţat picioarele!
— Dar mie! De-abia le mai simt!
— Lui Gogu ce-i pasă! El nu mai are nevoe de nimic!
— Mai bine rămâneam acasă.
— Ce-ar fi s'o ştergem frumuşel?
— E o idee!

Se pare că ideea aceasta a avut-o toată lumea, căci nu mai auzeam nimic.

In acest moment, m'a cuprins revolta împotriva acestor prieteni şi deodată simţii că membrele mi se deştepenesc. Am încercat să mişc picioarele şi am reuşit. Cosciugul era bine înşurupat şi mă înăbuşeam. Am început să bat cu pumnii în scândură. Cioclii au auzit şi au deschis capacul.

Când m'am ridicat în capul oaselor, nu mai era nimeni de jur-împrejur.

— Duceţi-vă acasă! am spus cioclilor. Plimbarea asta mi-a făcut poftă de mâncare!

Peste jumătate de oră înfulicam de zor la mine acasă. Dădusem ordin să nu fie primit nimeni.

A doua zi când s'a aflat, am primit peste o sută de scrisori de la prieteni. Mi-am zis:

— Reîncep manifestaţiile de prietenie. Dar mă înşelasem. Erau scrisori de protest. Iată una:

„Dragul meu,

„De aici înainte poţi muri cât poftesti. Nu mai conta pe noi pentru a urma cortegiul... pe care tu însuţi nu l-ai urmat până la capăt!"

Cât priveşte pe scumpul meu nepot, s'a îmbolnăvit mergând cu capul gol în urma dricului şi a zăcut timp de mai multe săptămâni.

Şi Gogu Paparudeanu conchise râzând cu poftă.

— Dacă vreţi să vă cunoaşteţi prietenii, trebue să i mulţumiţi bind la propria voastră înmormântare.

UN SERVITOR PREA ZELOS

Astăzi nu am chef să fac portretul nimănui. Aflaţi deci, că prietenul meu se numeşte Goanţă şi atât.

E un nume pitoresc. Indreptaţi spre dânsul Kodakul imaginaţiei dv. şi developaţi imaginea obţinută în camera obscură a fanteziei.

Cu riscul de a părea indiscret sau înclinat spre observaţiuni inutile, vă voi mărturisi că amicul meu Goanţă are două dulapuri frumos sculptate în stil românesc. Unul din ele conţine rufărie, iar cel de-al doilea este destinat colecţiei de gravuri.

Căci Goanţă (rectificaţi la nevoie fotografiile voastre mintale), nu este un oarecare, ci un colecţionar priceput de stampe din toate epocile. Aşi putea vorbi despre toate aceste comori ale prietenului meu, dar renunţ în favoarea altor condee mai competente.

Prietenul meu trăeşte liniştit între un canar de Harz şi servitorul său, pe nume Gavrilă. Dacă m'am abţinut dela orice descripţie faţă de stăpân, să-mi permiteţi să insist puţin asupra servitorului.

Gavrilă e nou în casa prietenului meu. Fost militar, el face zilnic dovadă de o ordine şi o hărnicie pentru cari îl invidiez adeseori pe stăpânul său.

Deunăzi, împrenuă cu prietenul meu Goanţă, ne îndeletniceam cu examinarea, clasificarea şi preţuirea stampelor sale de dimensiuni mai mari, când sosi o telegramă. Amicul meu desfăcu hârtia şi citi:

„Unchiul Năstase grav bolnav. Vino imediat".

„VETA".

— Trebue să plec! zise Goanţă. Cât e ora?

— Unsprezece fără un sfert.

— Trenul de Braşov pleacă la unsprezece şi jumătate. Dacă mă grăbesc, ajung la timp.

Şi fără să stea mult pe gânduri, începu să se pregătească de plecare.

Peste un sfert de oră era gata şi se adresă lui Gavrilă:

— Băete, ştiu că eşti un om ordonat, inteligent şi îngrijit. De îndată ce voi pleca, vei pune gravurile în dulap, ca să nu le bată praful. Ai înţeles?

— Da, conaşule!

După care am coborît amândoi în stradă.

Când să se urce în maşină, Goanţă îmi zise:

— Vrei să-mi faci un mare serviciu?

— Bucuros.

— Treci mâine pe la mine... Vreau să verifici dacă Gavrilă a făcut aşa cum i-am spus. Ce zici?

— Iţi făgăduesc.

— Mulţumesc. La revedere.

— Drum bun.

Peste două zile, am trecut pe la locuinţa prietenului meu.

După ce s'a informat de starea sănătăţii mele, Gavrilă m'a introdus în bibliotecă. Incăperea strălucea de curăţenie. Parchetul era oglindă.

Scaunele, fotoliile şi celelalte mobile aşteptau curate şi aliniate frumos pe vizitatori. In general, casa sclipea de curăţenie.

Atunci, m'am adresat harnicului servitor:

— Dar dulapurile? Sunt în ordine?

— In cea mai perfectă ordine, conaşule.

Şi fără să stea pe gânduri, deschise larg uşa unuia din ele, pe rafturile căruia zării împăturite frumos nenumărate teancuri albe de cearceafuri, şervete, feţe de masă, batiste, etc.

— Dulapul cu rufărie e în regulă. Dar aşi vrea să văd şi pe cel cu stampele.

— Păi, ăsta e...

— Cum?

— Asta e dulapul cu gravurile.

O diademă de broboane lichide îmi îngheţă pe frunte.

Mă repezii spre dulap şi pipăind îmi dădui seama de toată tragedia.

Ceeace luasem drept rufărie, nu era decât hârtie — cutată, satinată, adică stampele prietenului meu.

Victimă a zelului său şi sfătuit de diavolul distrugerii, bravul Gavrilă împăturise frumos stampele de Rops, de Dürer, de Debucourt şi Goya, în patru, în şase sau în opt, după formatul lor, iar la urmă le aşezase una peste alta — ca pe batiste!!!

FILME

Imergold trece în revistă vitrinele încărcate de eleganţă feminină, şi cu degetul la frunte repetă întrebarea:

— Ce cadou să fac deja la Raşela de ziua ei?

Poşete are la fel cu toate pălăriile, rochiile şi pantofii (ce păcat că nu se fabrică şi ciorapi în toate culorile curcubeului!) Şaluri? Câte vrei! Bijuterii? Ea nu admite de cât veritabile, şi aşa ceva costă prea mult. Atunci?

Deodată, mintea i se luminează, un zâmbet triumfător ţâşneşte dintre buzele pleoştite.

— Am găsit! Aşa o mare plăcere niciodată n'a avut şi nici n'a ghicit ea!

Pas gimnastic. Nu se opreşte de cât în faţa unei prăvălii de păsărele.

Canarii, sticleţii, scatiii, mierlele asvârlă seminţe în geam, pe când papagalii îl măsoară de sus până jos cu priviri ascuţite.

După ce se gudură încă odată de ideia fericită, de a oferi Raşelei o fiinţă mică şi drăgălaşă, care seamănă la nas cu dânsa şi o va distra cu vorbe frumoase, intră hotărît.

— Care papagal are mai mult talent?

— Cel de colo. Face piruete ca la circ.

— Să-ţi zic ceva. Mie nu-mi trebue gimnastică. Să vorbească mult şi frumos.

— Atunci, vă recomand pe acesta. L-am cumpărat dela o casă mare. E bine crescut şi puteţi discuta orice cu el.

Se înţeleg din preţ. Imergold face sacrificiul să ia un taxi, pentru ca bucuria Raşelei să fie cât mai accelerată.

Aşa a şi fost. Soţia l-a sărutat călduros pentru darul neaşteptat, şi l-a giugiulit ca pe un nou născut pe papagal, care părea preocupat să observe tot ce se găsea în jurul lui şi amărît de pierderea tovarăşilor de suferinţă din prăvălie. Apoi îl aşezară într'o colivie vacantă de pe vremea când îi distra un canar mort prematur şi-l implorară duios:

— Zi tu ceva la mămica şi la tăticu al tău!

Papagalul se scuturâ, ca un solist gata să înceapă, şi-i dete drumul:

— Trăiască Legionarii!...

DON JOSÉ

In tramvai

— Pardon, madam!

— ...

— N'auzi, madam? Am zis pardon.

— ...

— Dă-te laoparte, cucoană! Vorbesc românește doar.

— Aşi prefera să vorbeşti englezeşte, dar să fii politicos.

*

— Imi permiteţi, doamnă, să vă ofer locul meu?

— Nu, domnule... mulţumesc. Cobor la prima staţie ca şi d-ta.

*

— Corespondenţa d-tale a expirat.

— Imposibil.

— De ce, mă rog?

— Fiindcă am coborît acum cinci minute din tramvaiul 16.

— Exclus. Corespondenţa a fost marcată la 10 şi jumătate. Au trecut două ore. Trebue să plătiţi alt bilet.

— Ce face?

— Aşa e regu

— O fi, dar n esc.

— Trebue să p iţi.

— Nix.

— Opresc tramvaiul

— N'ai decât.

Tramvaiul se opreşte. Sergentul din post se urcă în vagon.

— Ce s'a întâmplat?

— Un pasager care nu vrea să plătească biletul.

— Care-i ăla?

Taxatorul îl arată pe recalcitrant. „Ala" are doi metri înălţime şi o spinare care a blocat uşa tramvaiului.

Sergentul se scarpină în cap. Apoi bagă mâna în buzunar şi întreabă:

— Cât are de plată?

HUMOR

LA ŞCOALĂ

Elevul Ion Ionescu, nouă ani şi trei sferturi, este întrebat de profesorul care purta cheile şi floare roşie la cheutoarea hainei făcută în rate:

— Ştim cu toţi că mâncăm carnea animalelor. Dar cu oasele ce facem noi, Ionescule?

— Le punem pe marginea farfuriei şi pe urmă le dăm pisicei şi câinelui să le mănânce!

INTREBARE FARA RASPUNS

— Tăticule, este adevărat că leii se duc sus în cer?

— Nu este adevărat, Nicuşor!

— Dar preoţii?

— Ei se duc!

— Dar dacă, tăticule, de exemplu, un leu mănâncă un preot, se duce leul în cer?..

„Tăticul" n'a ştiut ce să mai răspundă la întrebarea asta.

ADEVARAT CAVALER

— Sunt d. Mitică Ionescu, îmi îngăduiţi să vă salvez viaţa, dudue?...

ET CAETERA

ANUNŢ AMERICĂNESC

In cimitirul din Brooklyn se poate citi pe o placardă mare de şase metri următoarele, scrise cu litere uriaşe:

„Aci se găsesc morminte de prima calitate, aşezate în poziţii minunate. Vedere încântătoare pe marea veşnic albastră. Linişte absolută. Nici o teamă de egrasie. Cei care se folosesc de cimitirul nostru nu vor să-l mai părăsească cu nici un preţ! Incercaţi spre convingere! La familii numeroase facem 5 la sută rabat!".

ARHAICĂ

Când s'a hotărât să trimită o escadră rusă la Toulon, împăratul Alexandru al III-lea a cerut şefului suprem al marinei lista tuturor amiralilor ruşi care vorbeau franţuzeşte.

El rugă să însemne cu creion albastru pe cei cari vorbesc bine limba franceză, şi cu creion roşu, pe cei cari vorbeau rău. Când i se dădu lista, ceru şefului să-i arate amiralul care vorbea cel mai rău franţuzeşte. Ii fu înfăţişat amiralul Avellon şi împăratul Alexandru îl puse pe el în fruntea escadrei. Fiind întrebat pe ce baze făcuse alegerea, Impăratul a explicat:

— L'am ales şef pe Avellon ca să vorbească cât mai puţin cu putinţă!...

GALANTERIE

Intr'o zi doamna de S..., a întrebat pe cardinalul Feratti care îi acordase o audienţă, dacă socoteşte că dragostea din afara camerei conjugale poate fi considerată ca un păcat de moarte.

Cardinalul surâse şi răspunse:

— Credeam altădată, dar acum nu mai cred.

— Şi de când nu mai credeţi, monseniore?

— De când vă cunosc, doamnă! a replicat ilustrul prelat.

DISTRACŢIE

Conu Iancu B... trece, cu drept cuvânt, unul dintre cei mai bine crescuţi oameni din Bucureşti. E cunoscut în toate cercurile pentru educaţia sa perfectă.

Murindu-i nevasta, un servitor care adusese medicul comunal să constate decesul, spuse conului Iancu:

— Conaşule, poftiţi de vorbiţi cu doftorul care a constatat moartea coniţei!

Conu Iancu B... se ridică de pe scaun, se apropie de medic, îi întinse mâna şi spuse:

— Te rog să poftesti cât mai des în casa mea, vei fi primit cu braţele deschise!...

DEOSEBIREA

Alexandru cel Mare mustrase sdravăn un pirat pe care pusese mâna, pirat ce făptuise o sumedenie de isprăvi mari. Piratul s'a scuzat în chipul următoar:

— Sunt pirat, spuse el, fiindcă nu am decât o corabie; dacă aveam o flotă, eram un cuceritor!

— E un băiat foarte bun. De câte ori spăl, vine să-mi usuce rufele.

AH! FEMEILE!...

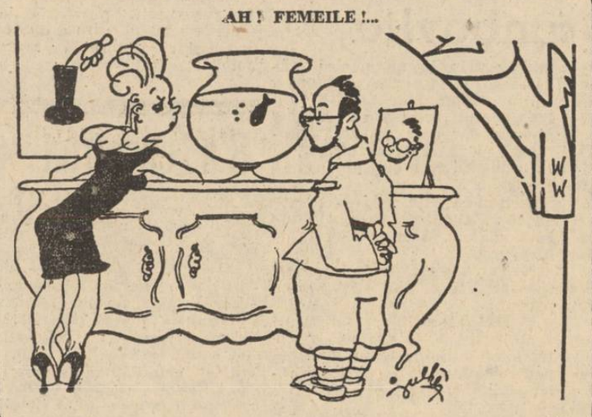

— Când faci de sentinelă, noaptea, şi se plăteşte solda dublă?...